

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 391/2024
14.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Максимовић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијале Бор, чији је пуномоћник Јелена Босанац, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3676/23 од 08.11.2023. године, у седници одржаној 14.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3676/23 од 08.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 5/22 од 11.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито и неправилно решење туженог о престанку радног односа тужиоцу ...-... број .../... од 12.11.2021. године и да се тужилац врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 149.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3676/23 од 08.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бору П1 5/22 од 11.05.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, која је учињена у поступку пред другостепеним судом.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се иста одбије, а трошкове је тражио.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба парничног поступка, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време, на пословима Оспореним решењем туженог од 12.11.2021. године му је отказан уговор о раду број .../... од 31.10.2011. године, због непоштовања радне дисциплине, услед доласка на рад под дејством алкохола, односно употребе алкохола у току радног времена које има утицај на обављање послова или може имати утицај на обављање посла, због чега он не може остати даље на раду. По налогу директора туженог, дана 17.06.2021. године је обављено алкотестирање тужиоца из узорка криви од стране лица задуженог за безбедност и здравље на раду. Након добијања лабораторијског извештаја клинике „Aqualab“ којим је код тужиоца утврђено присуство алкохола у вредности од 1,42 промила (мг/мл) и састављања Записника о обављеном тестирању на присуство алкохола у крви од 24.06.2021. године, решењем туженог од 05.07.2021. године је образована Комисија за утврђивање чињеница о уоченој повреди радне дисциплине. Тужилац се изјаснио писаним путем да је очито да је лабораторијски извештај непобитна чињеница. У Извештају о раду од 26.07.2021. године наведена комисија је констатовала да је употреба алкохола у овом случају утицала на обављање послова запосленог и извршење његових радних задатака, али да није утицала на узроковање материјалне штете, те да су се стекли предуслови за изрицање мере за тежу повреду радне дисциплине. Тужиоцу је уручено Упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 23.08.2021. године. Након што се тужилац није изјаснио писаним путем на наводе упозорења, Комисија је у Извештају о раду 03-03 број 931/1 од 07.10.2021. године предложила изрицање мере отказа уговора о раду.

На основу напред утврђеног чињеничног стања, према оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 4) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 113/17, 95/18), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, и то због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање послова, а тачком 8) ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Отказни разлог из члана члана 179. став 3. тачка 4) Закона о раду је на исти начин предвиђен чланом 6. тачка 29) Правилника о обавезама из радног односа, радној дисциплини и понашању запослених туженог број 110-2152/20 од 12.03.2020. године.

Уговором о раду од 31.10.2011. године, тачком 19. алинеја 24, је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца, ако за то постоје оправдани разлози утврђени законом, и ако својом кривицом учини повреду радне обавезе – долази на рад у припитом стању или конзумира алкохол или наркотичко средство за време рада.

Процедура за забрану употребе алкохола, наркотика и других опојних средстава и спречавање злоупотребе права на одсуство због привремене спречености за рад код туженог 01 број 110-2153/20 од 12.03.2020. године, у тачки 6.1, предвиђа да је забрана употребе алкохола, наркотика и других опојних средстава дефинисана Правилником о обавезама из радног односа, радној дисциплини и понашању запослених, те да за све запослене у Фонду није дозвољено присуство алкохола у крви изнад 0,20мг/мл, изузев за запослене на пословима са повећаним ризиком рада у складу са Актом о процени ризика у Фонду, као и запослене који обављају послове возача, за које није дозвољено присуство алкохола у крви.

С обзиром да је код тужиоца дана 17.06.2021. године, у току радног времена, утврђено присуство алкохола у крви од 1,42 мг/мл, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац учинио повреду радне дисциплине која му је стављена на терет, те да су се у конкретном случају стекли услови за отказ уговора о раду из члана 179. став 3. тачка 4) Закона о раду. При том, сходно предвиђеном у тачки 6.1. Процедуре за забрану употребе алкохола, наркотика и других опојних средстава и спречавању злоупотребе права на одсуство због привремене спречености за рад 01 број 110-5153/20 од 12.03.2020. године, може се сматрати да стање алкохолисаности изнад вредности од 0,20 мг/мл код свих запослених у Фонду, па и код тужиоца, има утицаја на обављање послова, а следом тога и закључити да је утврђених 1,42 мг/мл алкохола у крви код тужиоца, што је вишеструко већа вредност од дозвољене, могло да утиче на његову радну способност.

Пре доношења оспореног решења, тужени је у смислу члана 180. Закона о раду тужиоца упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду и оставио му рок за изјашњење, чиме му је омогућено право на одбрану.

Имајући у виду напред наведено, не ради се о истој чињенично-правној ситуацији као из пресуде ревизијског суда Рев2 1873/21 од 29.12.2021. године, на коју тужилац указује у ревизији, због чега су ови наводи без утицаја у конкретном случају.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

С обзиром да трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, на основу члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић